

280. Vierde Leids dictee van De Bonte Koe

(auteurs: Willem Schrama en Bob in 't Hout)

Om dronken van te worden

Voor zover bekend, weet zelfs een Lelystatter of een laatmiddeleeuwse sint-bernardshond met midasoren dat deze club van bijdehante en feniksachtige ieze-grims op voorhand hartgrondig een weesgegroetje bidt, omdat aan het eind van deze ingemene Bonte Koe-exercitie telkenmale weer zal blijken dat het leeuwendeel er geen hout van terechtbrengt en na afloop enigszins terneergeslagen met hink-stap-sprongen huiswaarts zal keren.

Het lijkt geen twijfel dat het allemaal is te wijten aan de vermaledijde trukendoos van de Werkgroep Spelling van de Nederlandse Taalunie, een gezelschap kakkineuze en ultranationalistische geitenwollensokkentyden in manchester broeken, kakiuniformen en houtje-touwtjessassen dat geen kolibrie van een jan-van-gent kan onderscheiden, maar dat ons wel elk decennium als bij Koninklijk Besluit vanuit zijn vernachelde trijpen crapaudjes een onberedeneerbare potpourri van tussen-n'en, umlauten, i-grecs, accents agius en andere diakritische tekens voorschotelde.

Wat een gewauwel, en wat een ideeëloos consigne om niet alleen havoërs en vwo'ers, maar ook geïnteresseerde vutters en stencilende would-beschrijvers op te zadelen met een welhaast kafkaïaanse faalangst in het hedendaagse schrijfverkeer! Het zou dan ook wel zeer on-Hollands zijn als tegen deze boutade niet bij appel was opgetreden. En ja hoor, de rebellie ontpopte zich onlangs in het Witte Boekje van het Genootschap Onze Taal, dat in zijn maoïstische donquichotterie pretendeert te zijn tegemoetgekomen aan de wat meer populairwetenschappelijke taalgebruiker.

Terstond omarmde bij ad-hocbeslissing ook een aantal prestigieuze krantenredacties deze vitamine B12-kuur voor de groteske taalverwarring waarin ons land sinds de geactualiseerde spelling van 2005 is terechtgekomen. Begrijpelijk is dit wel, want nu hoeft er tenslotte niet dagenlang uittreuren te worden gejeremieerd over hoe je choquerend gepiercete skiesters of kosteloos geleasede middenklassenauto's moet schrijven, laat staan reformatie of contrareformatie. Maar een mêlée van ge-e-mailde kattebelletjes, antiwesters of pro-Amerikaans mag nochtans weer wél op consensus van beide partijen rekenen.

Wat een opluchting! Maar ook: hoe faliekant, hoe onoorbaar en hoe on-Nederlands is in het grenzeloze Europa de co-existentie van twee competitieve spellingculturen die elkaar als aartsvijanden in de haren vliegen! Hoe leg je een havo 4-leerling uit dat er over marokijnse portefeuilles en agressieve aggregaten geen misverstanden bestaan, maar dat er reuring van komt wanneer we 's zomers als donjuans gaan barbecueën of wanneer een pietje-precies met kerst per se voor oudkatholieken zijn Bijbelkennis wil etaleren?

Wie het weet mag het zeggen. Maar a priori dient te worden vastgesteld dat u allen zich vanavond het apelazarus heeft gewerkt - om niet te zeggen sisyfusarbeid heeft verricht - om van deze dronkenmanstaal nog iets zinnenprikkelends op papier te krijgen. Meneer, pak het gsm'tje en vraag uw maîtresse of ze een bordeauxtje klaarzet. Mevrouw, doe hetzelfde en meld uw eega dat deze doe-het-zelfcursus een tikje is uitgelopen. Of geef hem gewoon een watjekouw!